

Bilag 6.*Til Indenrigsministeriet, København.*

I Anledning af den forestaaende Revision af den kommunale Skattelov tillader Bestyrelsen for *Foreningen af danske Købstæders Ligningskommissioner* sig at fremsætte nedenstaaende Udtalelser om Ændringer, der kunne anses for ønskelige.

1. *ad § 4 i Lov 15. Maj 1903.* Bestemmelsen om Ansættelse af Tilflyttede ændres til, at Ansættelsen finder Sted fra den 1. i det efter Tilflytningen følgende Kvartal. Bestemmelsen om, at de kun kan ansættes fra Begyndelsen af Skattehalvaaret, i hvilket de modtager Meddelelse om Ansættelsen, bør udgaa. Af regnskabsmæssige Grunde maa det anses for praktisk, at Skæringspunktet bliver den 1. i Kvartalet, ligesom dette i mange Tilfælde vil betyde mindre Ulejlighed for Skatteyderne.

2. *ad § 6 i Lov 15. Maj 1903.* Dødsboers Skattepligt vedvarer til Udgangen af Kvartalet. Konkursboer svarer Skat til Udgangen af Aaret; Forpligtelsen paavirkes ikke af udstedt Proklama (jfr. Statsskattelovens § 38, 5. Stk.). Det maa anses for rimeligt, at Kommunen af Konkursboer faar den fulde paalignede Skat, uanset hvilket Tidspunkt Konkursen indtræder paa.

3. *ad § 4 i Lov 13. Marts 1922.* Den personlige Kommuneskat paalignes efter fastsat progressiv Skala. En Udtalelse herom vedtoges paa Foreningens Delegeretræde i København i 1920, og Bestyrelsen ønsker særligt at understrege dette, idet den nuværende Form for Paaligning giver en meget uensartet Beskatning i de forskellige Kommuner af samme Indtægt; ligesom det ogsaa maa paapeges, at den nuværende Maksimumsforhøjelse af 40 pCt. for de fleste Kommuners Vedkommende nødvendigvis maa anvendes allerede ved 15 à 20 000 Kroners Indtægt, der saaledes beskattes procentvis lige saa haardt, som betydelig større Indtægter.

4. *ad § 16 i Lov 13. Februar 1922.* Bestemmelsen udvides til ogsaa at omfatte gifte Skatteydere, dog at der ikke kan tilbageholdes mere end 20 pCt. af Lønnen. Det maa anses for nødvendigt, at der gives Kommunerne ethvert Middelt i Hænde til at inddrive Skatterne hos de Skatteydere, der paa enhver Maade vil unddrage sig Betalingen.

5. De i Statsskatteloven gældende Straffebestemmelser ønskes overført til ogsaa at gælde for Kommuneskatten. Med de nu gældende Bestemmelser er det praktisk talt umuligt at ramme Skattesnydere, naar paagældende fremfører, at der ikke har været Besvigelsseshensigter.

6. Man foreslaar, at de Selskaber, der efter Bestemmelsen i § 2, Nr. 5 e, i Lov Nr. 149 af 10. April 1922 er skattepligtige til Staten, ogsaa bliver skattepligtige til Kommunen.

7. *ad § 6 i Lov 13. Februar 1922.* Bestemmelsen om Erhvervsbeskatning af Personer, der er fast ansat ved Erhvervs- eller anden privat Virksomhed, fortolkes nu forskelligt af Erhvervsskatteudvalgene, hvorfor det maa anses for ønskeligt, at det fastsættes i Loven, hvorvidt Ansættelsen skal gælde den erhvervede Indtægt, uanset hvor Erhvervet falder, (ved Rejse rundt i Landet), eller den kun skal gælde denne Indtægt, naar den tjenes i den Kommune, hvor Virksomheden ligger.

8. De skattefrie Fradrag foreslaas nedsat i Overensstemmelse med Prisniveauet.